

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

441. An, & qualiter impedire possint Parochi solennitates aut functiones parochiales exerceri per alios in Ecclesia sua parochiali, aut aliis Ecclesiis publicis, vel privatis oratoriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

affirmativum non solet obligare, quando lex ipsa tempus non determinat, ait etiam Eman. Rodriq. *qq. reg. tom. 1. q. 43. a. 7.* hoc Tridentini decretum locum habere, dum in Monasteriis, hoc est, Ecclesiis regularium non predicatur.

Questio 440. An parochi multis & pœnis, in casu saltem notabilis negligentia & contumacia, cogere possint pueros ac rudes ad discendam doctrinam, eorum parentes ad mittendum illos?

Respondeo: etsi Zerola v. *doctrina Christiana* §. 3. id neget, illudque Tridentini *sess. 24. c. 4.* etiam per censuras Ecclesiasticas compellant; intelligat saltem de compulsionem eorum, quorum inererit eam docere; verior tamen sententia est, posse, saltem præfulem censuris compellere subditos, ut doctrinam Christianam discant, & parochos, ut eam doceant. Barb. *de off. paroch. p. 1. c. 15. n. 6.* citans Castrop. *de fide tr. 4. d. 1. p. 11. n. 3.* Sanch. *in Decal. l. 2. c. 3. n. 15.* Riccium *in decis. Curia Neap. p. 4. decis. 300. &c.*

Questio 441. An, & qualiter impedire possint parochi solemnitates aut functiones parochiales exerceri per alios in Ecclesia sua parochiali, aut aliis Ecclesiis publicis vel privatis oratoriis?

1. **R**espondeo ad primum: quantum spectat ad solemnitates, quæ per parochum seu Rectorem Ecclesiæ celebrandæ sunt ad instar earum, qui in Cathedralibus vel Collegiatis dicuntur pontificales seu majores per Episcopum, vel Prælatum, aut primam dignitatem celebrandæ, v. g. solemnitates Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes, sancti Titularis &c. de jure parochiali hæ celebrandæ spectant ad parochum; neq; laici aut laicorum congregationes se in hoc ingerere possunt, aut debent invito parochi, nisi legitime præscripta consuetudo vel privilegium, vel legitime iniuncta cum parochi concordia aliud statuatur. C. de Luca *de paroch. d. 30. n. 6.* Quo ad alias verò solemnitates concernentes talis, v. g. Congregationis alicujus, vel etiam populi, vel privatorum meram devotionem, quoties agitur de Ecclesia parochiali, vel ejus filiali, seu adjutrice loco parochiali, jus parochi consistere videtur circa celebrationem missæ, alteriusve functionis, ut ab eo, non autem ab extraneo fieri debeat; reliqua verò tendentia ad majorem cultum & servitium ipsius Ecclesiæ, modò à Romanæ Ecclesiæ ritibus non aberrant, reponi debent in libitu partium; ita ut penes illas sit potestas, v. g. invitandi illuc alios Clericos, conducendi cantores, aliæque faciendi juribus parochialibus non adversantia, etiã in functionibus, quæ sunt in ipsis parochialibus, vel earum filiabus. C. de Luc. *l. c. usi d. 31. n. 7.*

2. Respondeo ad secundum: quoad solemnitates spectantes majorem Ecclesiæ cultum & incitamentum pietatis ex devotione assumptas, & jus parochiale (quod fere consentit in jure decimandi, percipiendi oblationes, funerandi & in obligatione recipiendi in paschate à parochianis Eucharistiam viaticum & extremam unctionem, pro ut fusiùs dicitur §. seq.) non tangentes, celebrandas in Ecclesiis publicis, vel etiam oratoriis legitime erectis intra limites parochiæ alicujus, quoties à rituali Ecclesiastico non aberrant (de quo tamen non ad parochum, sed Ordinarium spectat cognoscere)

non potest parochus eas impedire, aut eis, partibus invicis, se ingerere. C. de Luc. *l. c. n. 5. & 7.* eò quòd hujusmodi Ecclesiæ & oratoria exstructa intra limites parochiæ (nisi ex lege foundationis, aut legitima consuetudine, seu alias id specialiter probetur) salvis juribus parochialibus nullã subjectionem vel dependentiã habent à parochial. C. de Luc. *l. cit.*

Questio 442. Quid possint, vel non possint parochi, quo ad impediendas varias functiones Regularium?

1. **R**esp. primò in genere: functiones parochiales (quales dicuntur, quæ à proprio parochi fiunt, & ad ipsum spectant, & quibus Capellani, seu quorumvis beneficii simpliciū Rectores & Capellani se intrumittere nequeunt, Barb. *de off. paroch. p. 1. c. 12. n. 11.* Ricc. *in pr. fori Eccl. p. 14. resol. 304.* & quales v. g. sunt benedictio fontis baptismalis, Ricc. *l. cit. resol. 308.* Quarant. *in sum. Bullar. v. miss. fa in sine.* Barb. *l. cit. n. 2.* celebratio missæ feria 5. in Cœna Domini & Sabbathi sancti. Quar. *l. cit. resol. 209.* Candelarum benedictio in die purificationis, Barb. *n. 4.* Ricc. *resol. 305.* Item benedictio cinerum Ricc. *resol. 307.* Barb. *n. 8.* Quar. *l. cit.* Benedictio palmarum. Ricc. *resol. 307.* Barb. *nu. 9. & 10.* S. Congr. rituum de his omnibus benedictionibus agens, censensq; eas in Ecclesiis parochialibus à curatis peragi debere 5. Martii 1633. apud Barb.) etsi, inquam plures earum functionum in templis quoq; regularium de consuetudine aut privilegio fiant, ut constat, absq; eo, quòd à parochis impediatur, aut impediri possint, ea tamen, quæ jura parochialia sunt, seu à jure parochiali non diversã, in conventibus alijsq; domibus regularium invito parochi non possunt exerceri cù parochianis; dum ex privilegio Apostolicis eorundem jurium exercitium conceditur solum respectu ipsorum religiosorum, ac etiam eorum secularium, qui intra eadem septa more eorundem religiosorum sub obedientia superiorum ac servitio vivunt. C. de Luc. *de regular. d. 65. n. 8.*

2. Resp. secundò in specie: Regulares ab Episcopo approbati, quò minus secularium parochis subditorum confessiones audiant, à parochis impediri nequeunt, ut patet inter alia ex privilegio concessio Minoribus ab Alexand. IV. quo deinde gavisi Regulares alii, qui cum Minoribus in privilegiis communicant, ubi dicitur: quòd possint audire confessiones assensu parochorum minime requisito: adeoq; & eas audire possunt, ut inde inferant AA. parochis contradicentibus; sed neq; jurisdictio confessorum regularium dependet à parochis. Tamb. *de jure Abb. tom. 2. d. 6. q. 13. n. 1.* citans Sylv. *v. confessor.* Rodriq. *qq. regul. to. 1. q. 60. a. 1.* Mirand. *in Man. Prælat. to. 1. q. 45. n. 14. concl. 2.* Joann. à Cruce *de statu Relig. l. 2. c. 6. du. 1. concl. 53. &c.* Barb. *de off. paroch. c. 19. n. 22.* Fagund. *in præc. Eccl. l. 1. c. 5.* Estque hoc ita verum, ut etiam si Episcopi in licentis regularibus concessis dicant, ut iis, parochi renuente, non utantur, possint nihilominus ad huc, parochi renuente audire eas confessiones; cum Ordinarii summorum Pontificum hac in re concessa eis privilegia tollere aut limitare nequeant AA. iidem *loc. cit.* Sed neq; parochi impedire possunt, quò minus confessiones audiant in domibus pœnitentium infirmorum, quando ab eis vocantur, modò statim parochum certum faciant de facta sibi agroti confessione. Barb. *l. cit. n. 23.* referens sic declaratum expressè à S. Congreg. præpos. negot. Episc. & Regul. 2. Jul. 1587.